

Dimitri Verhulst verschuilt zich in zijn fraaie gedichten

We hebben zestien jaar moeten wachten op de tweede dichtbundel van Dimitri Verhulst. De Belg maakte vooral naam als verhalenverteller. Het was de moeite van het wachten waard. In 'Stoppen met roken in 87 gedichten' vertelt hij soms ook korte verhaaltjes, met name in de serie 'Coördinaten', met rake schetsen van gewone mensen. Verhulst laat daar gelijk een serie prozagedich-

Poëzie

Dimitri Verhulst: 'Stoppen met roken in 87 gedichten'. Uitg. Atlas Contact, 21,99. ****

ten op volgen, over mensen die een dagje langs het parcours zitten te wachten tot het wielerpeloton

voorbijflit. Het zijn gedichten die eruit zien als proza – zonder regelafbrekingen, maar sterk ritmisch en beeldend. Ze doen sterk denken aan het betere werk van Ivo Michiels. Vaak gaat poëzie over de dichter, over de ik-figuur. Proza toont vaker portretten van andere (verzonden) mensen, die je lang niet altijd met de schrijver kunt identificeren. Regelmatig bekruipt in de gedich-

ten van Verhulst het gevoel dat hij zich hier ook verschuilt, achter andere mensen, en achter zijn fabuleuze taalbeheersing. Nu eens is zijn toon licht, de andere keer schmiert Verhulst, vaak is hij geestig, soms melancholisch en hij schuwt de zelfspot niet. De titel verklapt het niet, maar dit is een rijke bundel.

Eric Kok

Amuze

Fictie

Domenico Starnone: 'Strikken'. Vert. Manon Smits. Uitg. Atlas Contact, €18,99. ****

Het heeft iets ironisch. Al tientallen jaren schrijft de Italiaan Domenico Starnone boeken die in eigen land goed ontvangen werden, maar hem daarbuiten nooit naamsbekendheid bezorgden. En nu taalwetenschappers hebben 'aange-toond' dat hij de geheimzinnige Elena Ferrante van de miljoenen verkopende 'Napolitaanse romans' is (iets wat Starnone zelf ontkent), is er opeens belangstelling voor het werk dat hij onder eigen naam schreef.

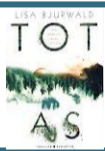
En dat is – blijkens zijn jongste roman 'Strikken' – volkomen terecht. Want in dit verhaal toont deze Italiaan zich een scherp observator, een groot menskenner en een fraai stilist. Met een omtrekkende beweging schildert hij het

leven van Aldo en Vanda. Het eerste deel wordt gevormd door de woedende brieven die Vanda haar man schrijft als hij na twaalf jaar huwelijk verdwijnt en haar met twee kinderen achterlaat. In het tweede deel is het veertig jaar later: Aldo blijkt na een paar jaar met hangende pootjes teruggekeerd. Het inmiddels bejaarde stel keert net terug van vakantie en vindt hun huisraad volkomen vernield. In deel drie blijkt wie hier verantwoordelijk voor is. Ferrante of niet, Domenico Starnone is een uitzonderlijk goed schrijver die in weinig woorden een tragikomisch verhaal weet te vertellen.

Sonja de Jong

Thriller

Lisa Bjurwald: 'Tot as'. Vert. Neeltje Wiersma. Uitg. Karakter. € 17,99. ***

Wie denkt dat de slavernij in de 19e eeuw afgeschaft en slechts een schandvlek in de geschiedenis is, komt bedrogen uit; er vindt nog steeds op grote schaal mensenhandel plaats. Journalist Lisa Bjurwald heeft zich verdiept in de materie en ontdekte dat er wereldwijd circa 800.000 Nigeriaanse mannen, vrouwen en kinderen als slaaf verhandeld worden. Veelal in de prostitutie; en eenmaal afgedankt worden de organen verhandeld voor occulte rituelen. Door hun hechte geloof in voodoo denken ze niet aan ontsnappen. Dit alles vormt de basis voor deze fictieve thriller over slavernij, mensenhandel, corruptie en voodoo. Deel één in een serie rond speciaal onderzoeker Rebecka Born. Een koppig personage met een groot

libido, een echte carrièrevrouw die voor haar gemoedrust plichtmatig haar zoontjes opbelt tijdens haar afwezigheid. Rebecka onderzoekt in het Zweedse Värmland de moord op twee donkere meisjes uit een asielzoekerscentrum, die verminkt en verbrand zijn. De lokale politie loopt niet warm voor de zaak noch voor de inmenging van Rebecka die een gruwelijk netwerk op het spoor komt. Het verhaal komt moeizaam op gang, als een motor die warmdraait. Maar eenmaal op temperatuur loopt het soepel om verhit te eindigen. Het zijn vooral de feiten in het nawoord die blijven hangen. De boodschap is duidelijk: stop de corruptie en trafficking.

Ineke Berkhout

Kleine Beer

Else Holmelund Minarik & Maurice Sendak: 'De Kleine Beer-boekjes'. Uitg. Lemniscaat, €11,50 per stuk. *****

Beren zijn al van oudsher een geliefd onderwerp in kinderboeken. Denk maar aan Beertje Paddington en Kleine Beer, zowel de Kleine Beer-boeken van Martin Waddell als die van Else Holmelund Minarik. De verhalen verschenen oorspronkelijk in 1968 en werden in 1996 al eens door de machine gehaald. Nu zijn ze door uitgeverij Lemniscaat in een nieuw jasje gestoken en het is interessant om te zien of ze zich nog steeds onder de crème de la crème van de jeugdboekenschaar mogen rekenen. Nou, dat mogen ze. Dit komt zonder meer door de intens lieve illustraties van Maurice Sendak ('Max en de Maximons'). Maar het zijn en blijven ook

heerlijke verhalen om voor te lezen. Ze roepen voor volwassenen iets op van de sfeer die ook 'Ouderwets' verhaaltjes van 'Ot en Sien' of 'Afke's tiental' oproepen. Geen haast, geen alledaags realisme, maar complete rust. Kleine Beer is dan wel geen mens, maar ieder kind dat naar zijn kleine, dicht bij huis-avonturen luistert, herkent zijn eigen leven meteen in dat van hem. De angst dat er geen taart zal zijn voor zijn verjaardag, het verlangen om naar de maan te kunnen vliegen en de fantasie om dat nog voor elkaar te krijgen ook, de fijne bezoeken aan opa en oma. Het is maar goed dat er vijf van deze boekjes zijn.

Hanneke van den Berg

Martin Michael Driessen.

FOTO BOB BRONSHOFF

Nieuwe roman weer van grote klasse

Sonja de Jong

Zijn vorige boek 'Rivieren' leverde hem de ECI Literatuurprijs op en recensenten prijzen zijn werk onophoudelijk de hemel in. Maar nog steeds is Martin Michael Driessen niet doorgedrongen tot een groot publiek. Onbegrijpelijk, want hij mag zich inmiddels zonder grootspraak tot de beste schrijvers van ons land rekenen. Ook zijn nieuwe roman 'De pelikaan' bewijst weer zijn uitzonderlijke klasse. Het verhaal speelt eind jaren tachtig, begin jaren negentig in een niet met name genoemd stadje in wat toen nog Joegoslavië was en inmiddels Kroatië is geworden.

Fictie

Martin Michael Driessen: 'De pelikaan'. Uitg. Van Oorschot, €17,99. ****

Geld

Hier ontdekt postbode Andrej, die stiekem alle post opent waar wel eens geld in zou kunnen zitten, bij toeval dat zijn getrouwde stadgenoot Josip er een andere vrouw op nahoudt. Hij besluit de man hiermee te gaan chanteren. Als Andrej niet lang daarna een ongeluk krijgt en

Josip zich over zijn hondje ontfermt, ontdekt deze op zijn beurt de geopende brieven en het gestolen geld en komt op het idee om Andrej hiermee te gaan chanteren. Zonder het van elkaar te weten pompen zij zo steeds hetzelfde geld rond en rond. Driessen weet dit slapstickachtige gegeven diepgang te geven door tegenover de chantage-activiteiten de groeiende oprechte vriendschap van de beide mannen te zetten, terwijl vanuit de achtergrond het etnisch conflict van Serven en Kroaten steeds heftiger naar voren komt. Zijn romanhelden zijn goedbedoelende sukkelars, die het ook allemaal niet zo goed weten.